

Sygn. akt VIII Gz 85/18

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Robert Bury (spr.)

Sędziowie: SO Anna Budzyńska

SO Agnieszka Górka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 czerwca 2018 roku

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 29 grudnia 2017 roku, sygn. akt V GC 115/17

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznać biegłemu W. G. wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii w kwocie 734 zł (siedmiuset trzydziestu czterech złotych) i oddalić wnioski o przyznanie wynagrodzenia w pozostałym zakresie.

Anna Budzyńska Robert Bury (spr.) Agnieszka Górka

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koszalinie postanowieniem z dnia 29 grudnia 2017 roku przyznał biegłemu tytułem wynagrodzenia kwotę 1004 złotych za sporządzenie opinii z dnia 12 grudnia 2017 roku.

Postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem przez powoda w części, w której przyznano biegłemu wynagrodzenie oraz zwrot wydatków ponad kwotę 74 zł. Skarżący stwierdził, że wynagrodzenie jest zbyt wysokie, ponieważ opinia nie wymagała poświęcenia 33 godzin pracy, wskazanych przez biegłego. W ocenie powoda, opinia stanowiąc dwie strony i opierając się na wydruku wyceny z programu eksperckiego nie wymagała tak znacznego zaangażowania i nakładu pracy. Sporządzenie opinii miało się opierać jedynie na przepisaniu danych pojazdu do programu komputerowego.

Skarżący wskazał również na wady opinii w kontekście niezastosowania się do zlecenia Sądu oraz nieodniesienia się przez biegłego do opinii rzeczoznawców przedstawionych przez strony procesu. Biegły nie dokonał analizy rynku pojazdów specjalistycznych, opinia ma niską wartość merytoryczną. Według powoda, biegły poświęcił dwie godziny czasu pracy na sporządzenie opinii.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

1. Zażalenie jest częściowo zasadne. Przepis art. 288 k.p.c. wprowadza zasadę, że w postępowaniu cywilnym osoba powołana do pełnienia czynności biegłego ma prawo żądać wynagrodzenia za wykonaną pracę. W rozpoznawanej

sprawie wynagrodzenie biegłego ustala się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy, stosownie do art. 89 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wynagrodzenie ulega odpowiedniemu obniżeniu, jeżeli opinia jest nierzetelna (art. 89 ust. 4b cytowanej ustawy). W rozpoznanej sprawie biegłemu przysługuje wynagrodzenie według godzin pracy, a jedynie nierzetelność opinii jest podstawą do jego obniżenia. Skarżący kwestionuje czas pracy konieczny do wykonania opinii i jej wartość merytoryczną, a nie rzetelność.

2. Dowód z opinii biegłego, tak jak każdy inny, podlega swobodnej ocenie Sądu, dokonywanej w ramach narady przed wydaniem orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Zarzuty wysłowione przez skarżącego kwestionują wartość dowodową (merytoryczną) opinii, co nie może być rozpatrywane przez Sąd Okręgowy w ramach zażalenia w przedmiocie ustalenia wynagrodzenia biegłemu. Strona uprawniona jest do kwestionowania rzetelności opinii, więc kryteriów obiektywnych. W ramach postępowania zażaleniowego można jedynie oceniać kwestie bezpośrednio związane z wykonywaniem opinii, więc czy została sporządzona z zachowaniem przyjętych zasad, czy nie jest stronnicza, czy biegły kierował się wiedzą ekspercką, czy innymi kryteriami, czy zastosował się do postanowienia dowodowego sądu, czy opinia nie jest lakoniczna, ogólnikowa, czytelna, kompletna, jasna, uzasadniona, etc.

3. Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie powoda nie może rozstrzygnąć, czy zastosowanie programu eksperckiego do pojazdów typowych było prawidłowe, nie uzyskano w tym przedmiocie stanowiska biegłego powołanego w sprawie albo innego biegłego. Postanowienie Sądu rejonowego z 17 sierpnia 2017 roku dotyczy jedynie ustalenia wartości pojazdu, nie polecono odniesienia się do opinii eksperckich przedstawionych przez strony. Rozstrzygnięcie kwestii, czy biegły zna „specyfikę mlekowozów” (pismo pełnomocnika powoda z dnia 17 października 2017 roku) prowadzi do oceny wiarygodności dowodu przez ocenę kwalifikacji biegłego, zastrzeżoną przecież wyłącznie dla sądu orzekającego. Biegły wycenił pojazd posługując się programem komputerowym, więc twierdzenie, że biegły nie zastosował badania rynku jest twierdzeniem, że program komputerowy, powszechnie przyjęty do badania wartości rynkowej pojazdu, nie spełnia tego kryterium. Przedmiotem ustalenia biegłego jest wartość rynkowa pojazdu, zatem Sąd orzekający ustali, czy metoda, którą posłużył się biegły, jest metodą właściwą do ustalenia wartości rynkowej pojazdu. Twierdzenie skarżącego, że opinia prezentuje niską wartość merytoryczną, więc że nie jest wiarygodna, oczywiście nie może być obecnie zweryfikowane. Istotne jest to, że nie jest nierzetelna, posłużenie się programem komputerowym do badania wartości pojazdu jest przyjęte, co oczywiście nie oznacza, że było w tym przypadku prawidłowe. Nie można jednak takiej oceny przedstawić w tym postępowaniu zażaleniowym. Powód nie sformułował zarzutów co do rzetelności opinii, według kryteriów wymienionych wyżej, a skoncentrował się na jej warstwie merytorycznej. Otwartą pozostaje jednak kwestia, czy sporządzenie opinii wymagało 33 godzin pracy.

4. Karty pracy biegłego wymienia szereg czynności prowadzących do wykonania opinii, przy czym już jedynie pobieżna analiza wskazuje na nieprawdopodobieństwo wykonywania opinii przez 33 godziny. Zapoznawanie się z aktami sprawy i aktami szkody nie mogło trwać 11 godzin, podobnie analiza wyposażenia albo historii eksploatacji pojazdu - łącznie 12 godzin; w ocenie Sądu Okręgowego, mając na uwadze kryterium nakładu pracy i brak zarzutów co do rzetelności opinii, czas właściwy na jej sporządzenie to 24 godziny, co stanowi o przyznaniu biegłemu kwoty w wysokości 734 zł, w tym wydatków w wysokości 14 zł.

5. Każda decyzja podejmowana w postępowaniu cywilnym, mająca wymiar formalny albo merytoryczny, zapada po ustaleniu przez organ orzekający faktów na podstawie dostępnych i zazwyczaj zgłoszonych przez uczestników postępowania cywilnego dowodów. Ustalenie czasu pracy biegłego możliwe jest w oparciu o ocenę oświadczenia biegłego zawartego w karcie pracy, dokonywaną na podstawie zasad doświadczenia życiowego, w skład którego wchodzi także doświadczenie mające swe źródło w rozpoznawaniu innych spraw sądowych. Kryteria te, z natury swej ocenne, powinny pozwolić na ustalenie, czy prawdopodobnym jest wykonywanie konkretnej opinii przez biegłego w czasie wynikającym z karty pracy. Nie ma innej możliwości przy ustalaniu wynagrodzenia biegłego zweryfikowania prawdziwości oświadczenia, jak doświadczenie życiowe. Pewnym kryterium stanowi odniesienie się do innych opinii, jednak przy uwzględnieniu, że większość opinii ma charakter niepowtarzalny. Karta pracy, choć obecnie nie wymagana i stanowiąca oświadczenie o czasie niezbędnym do wydania opinii, nie jest oczywiście pozbawiona znaczenia. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 18 sierpnia 1959 roku (I CZ 82/59) wskazał, że ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna także od indywidualnych cech wykonawcy i czynności, że podany w rachunku czas na

wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Wskazany przez biegłego w karcie pracy czas poświęcony na wykonanie opinii, przy uwzględnieniu zwykłego doświadczenia życiowego oraz innych opinii sporządzanych w innych sprawach, jest nieco zbyt wygórowany, mając na uwadze małą jej obszerność.

6. Z tych przyczyn zażalenie podlegało częściowemu uwzględnieniu, a zaskarżone postanowienie zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Anna Budzyńska Robert Bury (spr.) Agnieszka Górską

Sygn. akt VIII Gz 85/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)

(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....